

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

161. Christus Cruci affixus peccati gravitatem declarat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

eione ad Deum configendum, sive sit tribulatio in re familiaris, sive sit in salute corporis, sive de periculo charissimorum, sive de aliqua re ad hujus vitæ sustentaculum necessaria, omnino aliud refugium non debet esse homini Christiano, quam Salvatorem ejus, quam Deus ejus, quod cum configuerit, fortis sit. Non enim ipse in se fortis erit, aut sibi ipse fortitudo erit, sed ille illi fortitudo erit, qui refugium ejus factus est. Veruntamen, charissimi, inter omnes tribulationes humanæ animæ nulla est major tribulatio, quam conscientia delictorum. Namque si ibi vulnus non sit, sanumque sit intus hominis, quod conscientia vocatur, ubique alibi passus fuerit tribulationes, illuc configuerit, & ibi inveniet Deum. Si autem ibi requies non est propter abundantiam iniquitatis, quoniam & ibi Deus non est, quid facturus est homo? Quod configuerit, cum coepit pati tribulationes? Fugier ab agro ad civitatem, à publico ad domum, à domo in cubiculum: & sequitur tribulatio. A cubiculo jam quod fugiat, non habet, nisi interius ad cubile suum. Porro si ibi tumultus est, si fumus iniquitatis, si flamma sceleris, non illuc potest configurare. Pelletur enim inde, & cum inde pelletur, à se ipso pellitur. Et ecce hostem suum inventit, quod configuerat, se ipsum. Quod fugitus est? Quocunque fugerit, se talem trahit post se, & quoconque talem traxerit se, cruciat se. Sed à seipso sunt tribulationes, quæ inveniunt hominem nimis, acerbiores enim non sunt, tanto sunt acerbiores, quanto interiores. Hæc Augustinus.

Psal. 9.

Peccati malitia tanta est, ut solum eam Deus exacte perpendat. Quoniā tu (solus) laborem, & dolorem consideras, hoc est, peccatum, & poenam peccati, tu solus incomprehensibilis comprehendis: Tu (solus) labore, & dolorem consideras, hoc est, malitiam, ac gravitatem peccati, poenamque illi debitam.

Hanc pulchre accipe à Chrysost. con. l. de Lazaro, ubi sic ait: Antequam illuc (scilicet in Inferno) puniantur, jam nunc qui improbè agunt, atque in peccatis vivunt, puniuntur. Nec ep̄im mihi dixeris, illum

Chrysost.
1. de Lazaro
tom. 2.

A mensa sumptuosa frui, vestibus circumdari sericis, mancipiorum greges circumferre, alios submoveare in foro, sed explicare mihi istius conscientiam, & videbis intus gravem peccatorum tumultum, jugem metum, tempestatem, turbationem: videbis velut in Curia, mentem ad thronum conscientiae concendiisse regalem, tanquam Judicem quempiam sedentem, & cogitatione loco carnificum adhibentem, in equuleo suspendentem lateraque conscientiae radentem unguis, pro commissis vehementer inclamantem, cùm nemo sciat, nisi quod solus Deus hæc videtur noverit. Etenim qui committit adulterium, etiamsi millies fuerit dives, etiamsi nullum habet accusatorem, non desinit tamen intus seipsum accusare: & voluptas quidem temporaria est, dolor vero perpetuus; timor undique, ac tremor, suspicio, & anxietas, angulos metuit, umbras ipsas formidat, suos ipsius famulos, conscos, inscos, illam ipsam, quam corrupti, & virum, quem affecte contumelia. Obambulat amarum accusatorem circumferens conscientiam, cùm sit suo ipsius iudicio damnatus, nec vel ad breve tempus possit respirare: nam in lecto, & in mensa, & in foro, & in domo, & interdiu, & noctu, & in ipsis frequenter somniis hæc iniquitatis simulacula videntur, ipsiusque Cain vitam vivit, gemens, ac tremens super terram, cùm nemo sciat; intus tam habet ignem implicitum. Idem patiuntur, & qui rapinam exercent, & qui fraude lucrum faciunt, hoc & ebriosi, in summa, quotquot in peccatis vivunt.

Conscientia
amarus accu-
sator.

E Christus Crucis affixus peccati gra-
vitatem declarat.

PUNCTUM CLXI.

O Quam verum de eo illud: Tu labo rem, & dolorem consideras: nam à planapedis, usque ad verticem capitis non est in eo sanitatis. Alij: Non est in eo forma humana. Item:

Psal. 9.
Ipsa.

Isa. 5. Item: *Virtus dolorum, & scientem infirmitatem. Heb. Homo in plaga. Percussum a Deo. Heb. Percussum Deum.*

Psal. 128. *Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores, prolongaverunt iniquitatem suam. Heb.*

Iob. 7. *Supra dorsum meum arriverunt arantes, prolongaverunt orationes suas. Job: Factus sum mihi metis gravis. Sept. Super te onus.*

August. *August: Ut esset tibi onus. Posuit iniquitates nostras super eum, cuius labore sanati sumus.*

Isa. 53. *Propter scelus populi mei percussi eum. Attritus est propter secula nostra. Bernard. Ex confi-*

S. Bern. serm. I. *datione remedij, periculi mei aetimo quantitatem. Nesciebam, sanus mihi videbar, & ecce mittitur Virginis Filius,*

de Nat. *Filius Dei altissimi, & jubetur occidi, ut vulneribus meis pretiosos sanguinis illius balsamo medeatatur. Agnosce, o homo,*

C *quam gravia sunt vulnera, pro quibus necessitate est Dominum Christum vulnerari. Si non essent haec ad mortem, & mortem*

Dexter. 32. *sempiternam, nunquam pro eorum remedio Dei Filius moreretur.*

Laborare me fecisti in peccatis tuis. Dicamus etiam: Sudore me fecisti sanguineo sudore in peccatis tuis. Addamus: Mori me fecisti, & morte Crucis in peccatis tuis. Quid magis alienum a Deo, quid est ipsa vita, quam mois? Hanc verò quid inferre potuit? Peccatum. Aspicient, in quem transfixerunt. Oblitus es, Domini Creatoris. Alij: Vulnerasti Creatorem tuum. Sophron: Vt provocatrix civitas. Hieron. Vt Deum amarum reddens. Et Malach. 3. Si affiget homo Deum, quia vos configitis me. Et in Psal. 78. Et sanctum Israhel exacerbaverunt. Ex Cajet. Signaverunt ex Genebr. Crucifixerunt.

Vigilavit iugum iniquitatum mearum in manu ejus. Ex Hebr. Stimulavit, seu pupugit iugum iniquitatum mearum manum ejus.

Peccatum effici hominem surdum.

PUNCTUM CLXII.

R Om. 11. Dedit illis Dominus, hoc est, permisit, spiritum compunctionis, apud

A Isa. Spiritum soporis. Chald. Spiritum erroris. Syriac. Spiritum stupiditatis. Aquila: Chald. Gravem somnum. Hebr. Veterum. Oculos, Syriac. ut non videant, aures, ut non audiant. Trans- Aquila: punctamentis peccator, ut ait Cyprian. Hebreus, præcepta contemnit, stupidus, semper errans, veterno laborans, salutis monita non audit.

B Jonas: Et dormiebat sopore gravi, propriæ ex Heb. Et dormiebat sopore immobili; ut sci- Ion. 1. licet nec tonitrua excitarent, nec tempe- Hebr.

stas tam seva excuteret, quin ipsa tempesta somnem conciliabat. Expressa pec- Peccatoris

catoris figura, quem nec judicij tonitrua excitant, nec tempesantes adversitatū ex- quanta sup- cutiunt, sed stupidus, sed veterno laborans ditas.

C Item est, it mutum: Erat Iesus ejicens Demonium, & illud erat mutum. Iniquitas oppilabit os suum. Oppilare est omnino claudere, ut nihil expiret. Talis David: Quoniam tacui, inveteraverunt omnia ossa mea. Hebr. Omne robur meum elanguit, D. Hier.

D Hieron. Attrita sunt ossa mea, dum clama- rem tota die. Quid! tacer, & clamat? Cla- D. Hier.

mat, sed intra se dolore pressus mugit poti- Cajet. us. Sic Cajet. Dum mugire tota die. Mu- Psal. 106.

Dgit peccator, & Diabolus non finit, ut al- Psal. 31.

tius mugiat. Non clamabunt in gutture suo. Idem Cajet. ex Hebr. Non missitabunt in gutture suo. Hinc infelix ille peccator, cui Cajet. ex Hebr.

E iniquitas oppilavit os, mugit intra se, & non missit artus. Si quereras, quid habes? quid doles? non missit.

F Demum excusat: Caci in plateis, quia Do- Thren. 4. mino peccaverunt. Peccatores illi capti ocu- Gen. 18. lis ad eo, ut ostium invenire non possent. Sap. 19.

G Cum enim subitanè operti essent tenebris, Peccatum caca.

H Peccatum est omnis paupertas: Infir- Psal. 30. mata est in pauperitate virtus mea. Hieron. In iniquitate. Chald. In peccato virtus mea. Chrysol. de filio prodigo: Quam pauper rediit, qui ditatus abscesserat, & de rotula substantia calceamenta in pedibus non reportat.

I Qui facit peccatum, servus est peccati, & oan. 8. Diabo-